

1122.

Z Uizovic

Ho-ry, ho-ry, ho-ry jsú, za ho-ra-ma vr-šky jsú; kdo chce pě-knú že-nu mět, mu-sí so-bě pro ňu jet.

1123.

Ho-ry, ho-ry, ho-ry jsú, za ho-ra-ma vr-šky jsú, kdo chce pě-knú že-nu mět, mu-sí so-bě pro ňu jet.

Hory, hory, hory jsú,
za horama vršky jsú,
kdo chce pěknú ženu mět,
musí sobě pro ňu jet.

A já si to dovedu,
já si pro ňu pojedu
štyrma koňma vranýma
jako sedlák do mlýna.

603. BEZDĚČNÁ

1124.

Z Násilé

Jdzě dzě-vu-cha od Bo-hu-mi-na a sy-neček za ňum, a sy-neček za ňum s fla-šečkum vi-na.

Jdzě dzěvuča od Bohumina,
[: a syneček za ňum :] s flašečkum vina.

Dzěvucho, vrać se, bo tam sum hoscě.
O, ja se něvracim, bo sem na moscě.

Předala prsteň i zausnice,
kupila se zamek i kamenice.

Před kamenicum vrany kůň stojí,

že se juž ma mila ku slubu stroji.

Ku slubu stroji, hořce plakala,
až se všechny vlasy z hlavy trhala.

O, ty synečku, tys temu vinen,
že si mne napajal červenym vinem.

Červenym vinem, ostrum gořalkum,
včil ja juž musim być tvojum manželkum.

604. NABÍDAVÁ

1125.

Z Ořechova

Vy-le-tě-la ho-lu-bin-ka, vy-le-tě-la ho-lu-bin-ka od su-se-dů z o-ký-nen-ka.

1126.

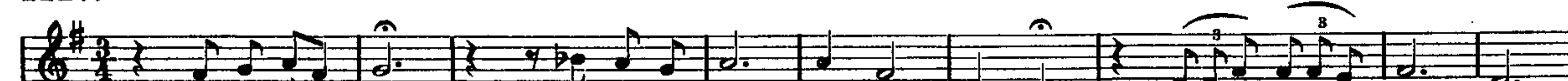
Z Uěteřova

Vy-le-tě-la, vy-le-tě-la ho-lu-bin-ka od suse-dů z o-kýnen-ka.

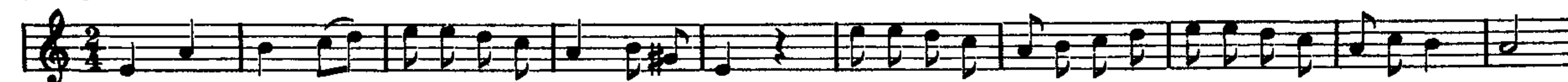
1127.

Ze Šardic

Vy-le-tě-la, vy-le-tě-la ho-lu-bi-čka od suse-dů z oké-ne-čka.

1128.

Vy-le-tě-la, vy-le-tě-la ho-lu-bi-čka, vy-le-tě-la ho-lu-bi-čka od mi-lé-ho z o-ké-ne-čka.